

BIULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ

A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD ♦ (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)

APARE LA 1 SI 15 A LUNEI

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No 4
Palatul Domeniilor.

Redactor responsabil.
Ing. Agr. Insp. General NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

A b o n a m e n t e:
Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe, pe un an „ 100.—

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Clasificarea vinurilor Podgoriei Aradului	27	4. Creșterea păsărilor de curte	34
2. Cum trebuie să lucrăm primăvara arătura de toamnă?	30	Pagina apicolă	
3. Cursurile agricole organizate de pep. Gurahont	31	6. Cum trebuie să fie o ladă bună	37
5. Despre cultura smeurului (manei)	33	8 Intrebări și răspunsuri. Oferte.	38

Clasificarea vinurilor Podgoriei Aradului.

Ministerul de Agricultură și Domenii (prin adresa Nr. 232303 ne comunică că), preocupat de problema vinului, precum și de criza de desfacere prin care trecem, a hotărât să organizeze la București o mare expoziție-târg de vinuri în cursul lunii Februarie a anului crt.

Târgul de vinuri sau expoziția, are menirea să prezinte consumatorilor și comercianților din țară și străinătate toate varietățile de vinuri ce se produc la noi în țară.

Cum la această demonstrație a trebuit să participe și „Podgoria Aradului” cu vinurile ei, încredințarea cu privire la adunarea și trierea mostrelor a revenit Secției Agricole în calitatea ei de prima reprezentantă a intereselor viticole ale județului.

Prin urmare înainte de toate s'au convocat la o consfătuire așa numita Comisie centrală de organizare, care constă din toate autoritățile locale (însirate în adresa Ministerului) cu care ocaziune au fost dezbătute chestiunile (de detalii) în privința modului de adunat, clasificat și expediat vinurile la București. Mai departe a fost designat din rândul Comisiei și un comitet mai restrâns, care avea însărcinarea să se preocupe în deaproape de chestiune.

S'a lansat apoi un apel prin ziare, către toți viticultorii din Podgorie, îndemnându-i să participe în număr cât de însemnat cu vinurile lor la această ex

poziție. În acelaș sens au fost solicitate și organizațiile viticole din județ ca Sindicatul Viticol, Cooperativele vinicole precum și oficiile promontoriale din Podgorie.

Au sosit în total 117 mostre adecă aproape din fiecare comună câte 3 din care 10t mostre cu vin alb, 15 cu vin negru și 1 probă cu must pasteurizat.

Toate mostrele au fost înregistrate în momentul sosirii lor la biroul Secției, iar etichetele le-au fost delăturate, pe fiecare sticlă punându-se de birou o etichetă cu numărul de înregistrare, bineînțeles această operație fiind încredințată unei singure persoane dintre funcționarii Secției, întrucât cu scopul ca, astfel să se poată păstra discrețiunea cuvenită.

Mostrele au fost trimise Secției în dublu exemplar și anume una pentru dosarea alcoolului și acidului și alta pentru degustare.

După ce mostrele au fost adunate, Secția a invitat specialiștii Școlii Viticole Miniș să facă dosarea alcoolului și acidului, iar după aceea s'a întrunit Comisia de expertiză care a făcut degustarea.

Comisia de experți a judecat vinurile după:

- a) Culoare
- b) Limpiditate
- c) Miroș și
- d) Gustul lor

iar calitatea a stabilit-o, folosindu-se de notele dela 1-10 prin care se înțelege că sub:

- Nota
1. au fost clasificate vinurile stricale și defec-
 2. tuoase iar sub
 - 3.
 - 4.
 5. vinurile sănătoase însă fără calități deosebite,
 6. vinurile sănătoase cu calități mijlocii
 7. vinurile sănătoase cu calități bune

8. vinurile sănătoase cu calități foarte bune
9. vinurile nobile superioare (specialități) și
10. vinurile perfecte din toate punctele de vedere (specialități).

În urma aprecierii și gustării, Comisia de experți a clasificat mostrele de vinuri cu notele după cum urmează:

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRONUMELE	Domiciliu	Vin negru, sau alb	Alcool %	Acid. mg.	Nota generală	Disponibil Hl.	Din anul
1.	Elis. Dr. Balogh	Ineu	alb	10.75	6.37	5.—	35.—	1927
2.	Elis. Dr. Balogh	"	"	11.50	5.70	5.83	30.—	1926
3.	Dr. Wendel Müller	Măderat	"	14.50	8.70	9.—	50.—	1926
4.	Dr. Wendel Müller	"	"	11.—	5.35	5.16	300.—	1934
5.	Dr. Wendel Müller	Măsca	"	11.50	5.30	4.83	50.—	1930
6.	Dr. Wendel Müller	"	"	14.25	5.60	5.—	50.—	1932
7.	Dr. Wendel Müller	Măderat	"	13.50	6.—	9.16	50.—	1932
8.	Pavel Dârlea	Ineu	"	12.70	5.15	3.66	30.—	1921
9.	Ioan Frățilă	Agriș	"	10.75	6.85	9.33	30.—	1930
10.	Ioan Frățilă	"	"	12.75	8.80	5.—	12.—	1932
11.	Silviu Filip	Măderat	"	12.80	5.40	5.50	25.—	1934
12.	Văd. Henric Roth	Ghioroc	negru	15.15	5.40	7.—	13.—	1935
13.	Văd. Henrich Roth	"	"	16.50	5.90	8.50	4.—	1932
14.	Alex. Iust	Ineu	alb	14.80	5.40	8.—	30.—	1934
15.	Alex. Iust	"	"	11.50	5.80	6.16	20.—	1935
16.	Const. Stepici	"	"	11.50	5.55	7.16	80.—	1935
17.	Const. Stepici	"	negru	13.80	5.60	6.—	20.—	1935
18.	Dr. Șt. Ciceo Pop	Măderat	alb	13.50	6.65	3.66	60.—	1931
19.	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	12.15	6.—	5.33	45.—	1934
20.	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	12.50	5.10	1.83	50.—	1930
21.	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	14.75	7.95	7.42	40.—	1932
22.	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	13.25	6.85	7.83	60.—	1932
23.	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	12.—	5.30	6.50	95.—	1933
24.	Frații Schwartz	Barașca	"	10.60	5.30	6.66	40.—	1924
25.	Frații Schwartz	"	negru	13.75	5.30	5.70	100.—	1926
26.	Frații Schwartz	"	alb	12.—	5.68	6.—	100.—	1928
27.	Frații Schwartz	"	"	12.—	5.45	6.—	56.—	1928
28.	Frații Schwartz	"	"	12.55	5.—	8.—	20.—	1932
29.	Elena Krausz	Covăsinți	"	11.75	5.50	5.57	50.—	1934
30.	Dr. Ioan Krepil	Miniș	"	14.60	7.50	8.50	45.—	1927
31.	Dr. Ioan Krepil	"	negru	15.50	5.70	9.30	40.—	1934
32.	Dr. Ioan Krepil	"	"	13.—	6.90	9.50	60.—	1935
33.	Dr. Ioan Krepil	"	must	—	4.55	—	6.—	1935
34.	Dr. Aurel Crișan	Ghioroc	alb	12.—	4.65	5.—	25.—	1934
35.	Dr. Aurel Crișan	"	negru	13.50	6.40	9.—	36.—	1935
36.	Lt. Col. Popescu M.	Măsca	alb	11.30	5.95	4.71	40.—	1934
37.	Lt. Col. Popescu M.	"	"	11.25	6.—	4.14	35.—	1935
38.	Lt. Col. Popescu M.	"	"	13.50	4.25	7.71	50.—	1935
39.	Văd. Iuliu Zubor	Miniș	"	14.—	6.50	8.30	60.—	1932
40.	Văd. Iuliu Zubor	"	negru	16.50	6.25	8.33	20.—	1932
41.	Văd. Iuliu Zubor	"	"	16.—	5.20	8.10	10.—	1935
42.	Vlad. Zjubek	Șiria	alb	12.50	5.80	5.57	40.—	1932
43.	Vlad. Zjubek	"	"	14.50	4.90	7.—	40.—	1935
44.	Vlad. Zjubek	"	"	13.50	5.20	6.85	50.—	1932
45.	Dr. Al. Stoinescu	Ghioroc	negru	13.—	6.70	5.—	25.—	1930
46.	Dr. Al. Stoinescu	"	"	13.30	5.25	9.50	40.—	1935
47.	Dr. Ioan Hemen	Măderat	alb	12.—	4.90	5.14	20.—	1934
48.	Dr. Ioan Hemen	"	"	11.—	5.15	4.84	50.—	1934
49.	Ileana Maistrovich	Miniș	"	15.—	6.95	6.57	5.—	1934
50.	Ileana Maistrovich	"	"	12.50	6.25	6.—	40.—	1934
51.	Dimitrie Magos	Paulis	"	13.—	4.75	6.57	40.—	1934
52.	D na Lazar Palcu	Pâncota	"	13.40	6.20	6.—	100.—	1932
53.	D na Lazar Pa cu	"	"	13.—	6.25	5.28	50.—	1932

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRONUMELE	Domiciliu	Vin negru sau alb	Alcool %	Acid mg.	Nota generală	Disponibil Hl.	Din anul
54	D-na Lazar Palcu	"	"	13.55	5.50	6.42	100.—	1935
55	D-na Lazar Palcu	"	"	11.40	5.40	6.42	100.—	1935
56	D-na Lazar Palcu	"	"	12.75	5.10	6.57	100.—	1934
57	Dr. Șt. Ciceo Pop	Măderat	alb	12.40	6.10	4.42	30.—	1930
58	Dr. Șt. Ciceo Pop	"	"	13.25	6.70	6.28	120.—	1932
59	Dr. Șt. C. Pop	"	"	11.80	7.70	5.28	30.—	1933
60	Dr. Șt. C. Pop	"	"	12.—	6.—	5.57	50.—	1934
61	Văd. I. Haberfelner	Mocrea	"	15.10	9.60	7.42	7.—	1932
62	Văd. I. Haberfelner	"	"	11.75	7.40	4.84	7.—	1933
63	Văd. I. Haberfelner	"	"	11.75	4.65	4.—	50.—	1935
64	Carol Martici	Măderat	"	13.25	4.35	7.57	50.—	1934
65	Carol Martici	"	"	12.90	4.60	7.42	50.—	1934
66	Iosif Feszler	"	"	11.80	4.90	7.16	50.—	1935
67	Iosif Feszler	"	"	11.40	3.75	7.66	7.—	1935
68	Iosif Feszler	"	"	12.—	4.80	7.—	50.—	1934
69	Iuliu Groșoreanu	Galșa	"	11.10	5.44	5.—	45.—	1931
70	Iuliu Groșoreanu	"	"	11.20	5.—	5.83	60.—	1934
71	Alex. Terebențiu	Covășinț	"	11.75	4.80	5.66	36.—	1934
72	Alex. Terebențiu	"	"	12.85	4.90	5.83	20.—	1931
73	Carol Adelman	Măsca	"	11.—	4.55	6.33	300.—	1934
74	Carol Adelman	"	"	11.—	4.85	5.83	800.—	1935
75	Dr. Varadi Nicolae	Șiria	"	11.20	5.45	6.—	80.—	1934
76	Dr. Varadi Nicolae	"	"	10.75	4.85	6.33	70.—	1935
77	Ferd. Rauchbauer	Măsca	"	9.60	7.30	4.83	100.—	1935
78	Ferd. Rauchbauer	"	"	10.40	5.90	5.50	70.—	1934
79	Ioan Kaiszer	Pâncota	"	11.40	4.32	6.50	70.—	1924
80	Ioan Kaiszer	"	"	12.50	5.40	6.66	50.—	1932
81	Sida Lazar	Covășinț	"	10.70	4.82	5.50	100.—	1934
82	Vlad Zjubek	"	"	13.50	6.—	6.28	100.—	1934
83	Vlad Zjubek	"	"	13.—	5.85	6.50	45.—	1934
84	Gavril Lengyel	Mocrea	"	14.10	7.25	5.66	7.—	1932
85	Văd. Gh. Crișan	Șiria	"	12.30	6.—	5.83	70.—	1932
86	Andrei Tărbancea	Covășinț	"	11.25	5.44	5.33	80.—	1934
87	Ioan Seheșan	Șiria	"	12.45	4.66	6.50	65.—	1935
88	Ioan Seheșan	"	"	11.50	5.—	5.16	35.—	1934
89	Dr. Bogdanfi Bela	Drauți	"	11.50	5.40	5.50	300.—	1935
90	Cooperativa	Miniș	"	11.60	4.95	5.50	1000.—	1935
91	Adolf Schwartz	Păuliș	negru	13.90	5.30	8.10	130.—	1926
92	Adolf Schwartz	Bărațca	alb	10.90	5.45	5.50	120.—	1926
93	Adolf Schwartz	"	"	10.50	5.15	5.83	250.—	1926
94	Adolf Schwartz	"	"	11.70	5.—	6.16	25.—	1928
95	Adolf Schwartz	Păuliș	negru	14.10	5.10	8.70	40.—	1935
96	Alex. Tagani	Bărațca	alb	12.90	4.90	7.83	300.—	1935
97	Gheorghe Cuparescu	Cuvin	"	13.—	4.—	7.66	30.—	1933
98	Petru Baliș	Păuliș	"	13.60	5.60	8.16	30.—	1934
99	Anton Kovacs	Bărațca	"	13.—	5.90	8.70	20.—	1934
100	Anton Kovacs	"	"	11.80	5.35	7.50	20.—	1934
101	Anton Kovacs	"	"	11.90	5.40	6.50	50.—	1935
102	Anton Kovacs	"	"	12.60	4.95	7.66	25.—	1934
103	Anton Kovacs	"	"	14.—	4.80	9.16	6.—	1932
104	Adalbert Kaufman	Ghioroc	"	12.30	5.35	8.16	35.—	1934
105	Ștefan Cervinsky	"	"	13.10	5.25	8.16	30.—	1935
106	Școala Viticolă	Miniș	"	15.90	4.80	9.33	30.—	1935
107	Ioan Rosman	Ghioroc	"	12.50	4.95	7.50	30.—	1934
108	Elisa Langa	"	"	12.30	5.30	6.66	100.—	1935
109	Anton Szamari	Cuvin	"	13.90	4.50	7.50	12.—	1934
110	Dr. D. Zubrisky	"	"	15.—	7.15	7.83	30.—	1932
111	Dr. D. Zubrisky	"	"	13.30	4.60	8.16	60.—	1934
112	Petru Popovici	Radna	"	13.50	5.90	8.16	50.—	1928
113	Petru Popovici	"	"	12.90	5.95	6.16	100.—	1932
114	Școala Viticolă	Miniș	negru	14.60	5.15	9.68	40.—	1935
115	Școala Viticolă	"	"	12.80	5.05	6.83	30.—	1935
116	Școala Viticolă	"	alb	12.50	5.—	7.—	50.—	1935

După cum vedem, îndeosebi vinurile negre s'au distins prin calitățile superioare ce au, până când cele albe au rămas în urmă prin faptul că conțin relativ multă acreală și o doză de alcool mai redusă.

Comisia de experți și-a exprimat în general, aproape la toate probele părerea că: vinurile sunt rău îngrijite, în vase defectuoase, mușegăite sau oțătite și afară de aceasta că în unele pivnițe vinul se alterează din cauza că lângă vasele cu vin sunt așezate fel și fel de zarzavaturi, sfeclă de năut, legume diferite până și cada cu varză (curechi) acrită, pâine etc. Nimeni nu și dă seama ce influență are asupra calității vinului, de exemplu faptul că, pivnițele sunt murdare, cu pereți umezi, nevăruiți sau fără ferești de aerisire. Vinurile așezate în astfel de locuri cu siguranță că se strică de cu vremea vor deveni să fie oferite în comerț ca oțet ori vin pentru destilat și nici decum pentru consum. O altă greșală s'a constatat — care de altcum s'a prefăcut în obicei — că viticultorii nu-și dau seamă cât de mult pot strica vinului prin faptul că nu-l trag la timp. În această privință s'au scris în numărările rânduri articole în coloanele acestui Buletin,

întocmai cu scopul să aibă fiecare podgorean la îndemână sfaturile specialiștilor Școlii Viticole Miniș în privința tratării vinurilor în pivnițe.

În anii din urmă a introdus Secția și fermenți selecționați tot cu scopul ca viticultorii să fie ajutați din obiceiul lor vechi în privința vinificării produselor lor din șleaurile muncite cu atâtă sudoare.

Pretenziunile cumpărătorului și a consumatorului de vinuri sunt mari. Prin urmare nu-l permis să ne ademenim cu aceia că ocupându-ne secole de-a rândul cu viticultura vom fi perfecți în ceea ce privește manipularea vinului în pivnițe. Precum cultura viilor așa și buna îngrijire a vinului prelinde cunoștințe bine bazate. Aceasta nu numai noi trebuie să o știm ci fiecare podgorean. Este datoria lui deci să se acomodeze vremurilor și să întreprindă tot ce i stă în putință în interesul reușitei sale, adică de a și plasa pe un preț cât de bun recolta sa fie aceasta din vie sau din oricare ramură agricolă cu care se ocupă. Este lucru vechi că, cu cât va avea marfă mai bună și mai frumoasă cu atât va obține prețuri mai bune.

Cum trebuie să lucrăm primăvara arătura de toamnă?

de Dr. O. Seymann Ing. Agr. Insp.

La începutul primăverii, îndată după ce suprafața arăturii de toamnă este destul de svântată, nu se mai prinde de unelte și nu se mai strică prin călcatul vitelor, prima și cea mai urgentă muncă este prelucrarea brazdelor rămase din toamnă în stare crudă și bulgăroasă. Este foarte important să executăm cât de curând această lucrare, căci întârziere numai de câteva zile poate periclita rezultatul dorit. Fiindcă arătura bulgăroasă este expusă prin suprafață mare efectului uscător al vânturilor și coama brazdelor se usucă aproape în câteva ceasuri, așa că afânarea binefăcătoare a gerului se pierde, iar mărunțirea gliei, îndeosebi pe pământ mai compact, nu se poate face decât cu anevoe. Dacă coama brazdelor s-a uscat deja, și pământul, chiar să nu fie format bulgări, netezirea lui poate fi încă ușor făcută și bine mărunțită, totuși ajungând prea mult pământ uscat în fundul brazdelor, semințele vor incolți și răsări în mod foarte inegal.

Vedem deci că trebuie să alegem cu băgare de seamă timpul cel mai potrivit pentru prelucrarea arăturii de toamnă. De aceia când starea umidității este cea mai nimerită, trebuie să împrăvim aceasta lucrare cât se poate de repede lăsând la o parte toate celelalte lucrări. Mai bine să întârzie însămânțarea cu câteva zile decât să întârzie prelucrarea arăturii de toamnă numai o jumătate de zi. Munca aceasta e prea importantă nu numai în privința mărunțirii bulgărilor și netezirea suprafeței, ci și pentru păstrarea în pământ a umidității de iarnă. Tocmai de aceea trebuie să ne străduim a face

o lucrare cât mai perfectă, să obținem un strat afânat, bine mărunțit, care să oprească pierderea apei din pământ și să ajute păstrarea umidității de iarnă pe timpul cât planta în seceta de vară n-ar ajunge la umiditate destulă.

Netezirea arăturii de toamnă se face mai mult prin grapa de fer, însă nivelatorul face munca mai bună și mai repede. Dar nivelatorul este puțin cunoscut și mai puțin folosit de agricultorii noștri. În loc de nivelator putem întrebuința și laturea de căruță sau o grindă cu lanțuri groase.

Netezirea arăturii de toamnă păstrează umiditatea din pământ și însamnă cruțarea muncilor agricole de primăvară. Căci în urma netezirii fără întoarcerea solului adică fără arătură putem executa aproape toate pregătirile de însămânțare. — Dar nu numai pentru grânele de primăvară, care trebuiesc semănate timpuriu — orzul, ovășul borceagul (bicăul) ci și pentru porumb pregătirea terenului primăvara trebuie făcută fără arătură.

Sunt și astăzi mulți agricultori cari nu se pot lipsi de arătura de primăvară la porumb, fiindcă au constatat că în pământul ce s-a arat primăvara porumbul reseră și se dezvoltă mai repede. Cei cari afirmă aceasta explică în mod greșit o învățătură de altfel bine observată. Dacă arătura de toamnă n-o executăm la timp și în mod corespunzător, dacă lucrarea de primăvară o neglijăm sau o facem în mod prost, atunci stratul de sus se formează la o altă în bulgări, se întărește și se usucă. Degeaba vom încerca apoi să prelucrăm cu grape

grele stratul acesta uscat nu mai are în prezenta însemnătate, căci semințele vor ajunge într-un strat uscat, în care răsăritul va fi cu lipsuri și dezvoltarea la început va fi cam slabă. Dacă acum din cauza neglijenței noastre vom fi siliți a ara din nou, este foarte firesc că răsăritul și dezvoltarea la început va fi mai bună în stratul umed adus la suprafață de plug. Însă stratul acesta umed adus la suprafață venind în atingere cu aerul pierde multă apă, astfel umiditatea se micșorează în mod considerabil ceea ce mai târziu va fi dăunător pentru porumb. Iar dacă primăvara timpuriu am netezit arătura de toamnă și până la însemnătate am grăpat-o, odată de două ori, în caz de lipsă (după ploi mai mari) de trei ori, prin grape grele de fer, atunci stratul de sus a pământului își menține umiditatea și vom putea să pregătim înaintea semănatului starea cea mai bună pentru plante.

Mulți plugari ară de primăvară afirmând că în arătura făcută primăvara paguba cauzată porumbului de viermii de sârmă va fi cu mult mai redusă. Însă încercările mai noi — făcute în privința aceasta — au dovedit că prin arătura de primăvară nu putem lupta cu succes în contra viermelui de sârmă.

Anumite cauze (arătura de toamnă făcută prea de vreme, zăpada groasă, ploi repezi de primăvară) pot îndesa prea tare arătura de toamnă ori iarna prea ușoară poate înlesni înmulțirea buruienilor și înierbarea ogorului. În astfel de cazuri numai singur prin grăpare

nu putem afâna terenul, batătorit sau nimici buruienile năpădite. În majoritatea cazurilor nici acum nu trebuie să afânm primăvara, deoarece putem afâna pământul fără întoarcere, fără să aducem la suprafață stratul umed, prin prășitoare mecanice, prin cultivatoare, prin grape cu discuri rotative sau (dacă nu avem disponibil altceva) prin plugul obicinuit, la care am demontat cormană. Îndeosebi plugul fără cormană va face munca bună ori cât de bătucit sau umplut cu burueni ar fi arătura de toamnă. Iar la nevoie mare, atunci când nu putem reuși nici prin plug fără cormană, vom fi constrânși să arăm și primăvara. Nu ne putem lipsi de arătura de primăvară, dacă toamna — dintr-o cauză oarecare — terenul a rămas nearat, dacă primăvara am neglijat cu desăvârșire lucrarea arăturii de toamnă. Însă arătura de primăvară totdeauna trebuie efectuată mai curând în mod superficial. (la 10—14 cm.) decât adânc. În tot cazul numai atâta teren să arăm, pe care încă în aceeași zi putem să-l grăpăm.

La șes — în regiunile cu secetă de vară — repet din nou, pregătirea terenului pentru însemnătate trebuie făcută prin prelucrarea la timp a arăturii de toamnă, iar arătura de primăvară să o facem numai la nevoie, în cazuri cu totul excepționale, atunci vom putea păstra mai bine umiditatea de iarnă în pământ și vom putea executa la timp și cu lucru mai puțin semănăturile.

Cursurile agricole, organizate de Pepiniera din Gurahonț.

de Ing. Agr. V. Șoica

Potrivit scopului nobil ce-l urmărește Cămera de Agricultură, de a lumina și ridica agricultorii din plasa Hălmeagului, în poiați mai mult ca ori cari alții, pe lângă ajutorul și mijloacele materiale ce le acordă, dă mare atenție propagandei cultural-profesionale.

Cuvântul de învățătură în ale plugăriei, este una dintre problemele care se impun în primul rând în legătură cu îndreptarea stărei de lucruri de aici. Pentru că, ori cât sprijin material s'ar da, prin distribuie de sămânță ameliorată, animale de reproducție, mașini și unelte agricole, pomi etc., aceste ajutoare nu vor folosi în măsura sprijinului material dat, dacă acei cari le primesc, nu au cunoștințele necesare pentru valorificarea rațională a celor primite.

Pentru că, un animal îmbunătățit sau o plantă ameliorată, care scoate din pământ, din apă și aer, o cantitate mai mare și mai bună de recoltă față de planta obișnuită, e ca un motor care, la aceeași cantitate de benzină, dă mai multă forță; e ca un animal de lapte, care scoate mai mult și mai bun lapte din rația de hrană; acestea cer o cultură mai mare, o îngrijire și hrănire mai bună, față de planta și animalul comun. Și atunci, ajungând în mâna plugarului lipsit de cele mai elementare cunoștințe de specialitate nu vor da roadele dorite.

Mai cu seamă în această regiune, unde plugarii sunt lipsiți de cultură și săraci, atât din cauza vitregiei trecutului, cât și din multe rele ale prezentului. Între

cari în locul principal stă întunecul în care plutește populația, cuvântul de lumină trebuie propovăduit și dus în cel din urmă sat, care este și cel mai lipsit de lumină și sărac.

Privită sub aspectul izvoarelor de câștig, cari sunt zootehnia (creșterea vitelor) și pomăritul, ca principale, regiunea ar putea fi bogată.

Acestea, printr-o exploatare rațională, ar scoate populația din sărăcie, asigurându-i un câștig însemnat. Însă materialul pomicol și cel zootehnic este degenerat (pipernicit), ca urmare a stărei amintite în ce privește energia omenească.

Satele noastre au un aspect trist, privite sub această latură. Pomii sunt pe cale de dispariție, necați, neîngrijiți, năpădiți de paraziți. Multe livezi au înfățișarea unor pomi acoperiți de zăpadă, din cauza mușchiului și paraziților ce au pus stăpânire pe ei. Datorită acelei stări, recolta este inexistentă aproape în fiecare an sau este de calitate și cantitate inferioară.

Părinții și strămoșii noștri ne-au lăsat mulți pomi, devedind dragoste față de pomi și urmași. Astăzi, puțini sunt acei cari sădesc. Cei mai mulți așteaptă zadarnic rodul unor pomi pe cale de dispariție, din cauza lipsei de îngrijire și tratament.

Tabloul satelor noastre, face impresia că ne-am găsi într-o regiune jalnică cu oameni fără speranță de viață, altfel nu se explică nepăsarea și starea tristă a lucrurilor.

Aceeași situație se prezintă și la animale. Din toate speciile, animalele sunt degenerare și foarte corcice. Dar cum să fie altcum, când acei cari își au ca bază a meseriei și existenței lor, planta și animalul, nu au cele mai elementare cunoștințe despre viața acestora? Cunoaște plugarul mic, viața și funcțiunile vieții plantei, cum se hrănește, legătura între plantă și sol și nevoia de îngrășământ, etc., pentru ca astfel să facă o agricultură mai conștientă și mai rațională?

Tot așa, cunoaște plugarul viața și funcțiunile vieții animalului, hrănirea rațională, însemnătatea culturii plantelor furajere și valoarea lor nutritivă, ca astfel să poată alcătui o rație mai rațională sau corespunzătoare, din nutrețurile ce le are în gospodărie?

Din lipsa conștiințelor, în general, am constatat greșeli, ca de exemplu aducerea la taur a unor vițeale cari nu aveau mai mult de un an, nedesvolrate și deci, neaptele de a fi mame. Când însăși această vițea are nevoie să se desvolte, cum va putea fi mamă și astfel cum se va putea desvolta și fătul din ea, în condițiunile cunoscute de hrănire?

E destul să invederăm acestea ca să ne convin-gem despre necesitatea culturai profesionale pentru micul agricultor.

Sfaturile bune și cuvântul de învățătură să pătrundă în inima agricultorului. Acesta ar trebui să fie idealul acelor cari au dragoste pentru acest popor și al acelor cari le place a vorbi în numele lui. Nu se poate să fie lăsat agricultorul și pe mai departe, după 17 de ani dela Unire, pradă intunecului și demagogiei politicianiste, care a adus mult rău. Astăzi, aproape nu e chip de a te apropia de popor, având oroare de „domni”, spunând că este sătul de „făgădueli”.

E indoișor să constăți bucuria acestor oameni dela sate, când mergi în mijlocul lor, nu cu scopul de

a-i câștiga pentru vot, ci din dorința de a le da sfaturi folositoare „în ale plugăriei”. Convingându-i și câștigându-i sufletește, și mărturisesc că „de când s-a făcut România Mare, nu am mai auzit nimeni în comuna noastră să ne dea un sfat bun, ci numai după vot”. Și, „...ne bucurăm că se mai află domni cu tragere de inimă către noi”.

În scopul de a lumina plugarii în meseria lor, Pepiniera din Gurahont, a organizat în sezonul de iarnă 9 Cursuri agricole de o săptămână, în comunele din jur. Cursurile au fost frecventate de un număr mare de agricultori, ascultând cu interes sfaturile date. Cursiștilor regulați, li s'a dat, câte un Certificat de frecvență, de Camera agricolă și ca premii, diferite cărți de specialitate, unelte agricole ouă de păseri de rasă, pomi fructiferi, etc.

Conferințele în cari s'au ținut cursurile sunt

Nr. cor.	COMUNA	Nr. cursiștilor	Nr. certificatelor eliberate
1.	Pleșcuța	50	40
2.	Aciuța	49	45
3.	Guravai	43	40
4.	Iacobini	40	20
5.	Rostoci	48	38
6.	Dumbrava	44	43
7.	Feniș	52	49
8.	Tisa	67	58
9.	Iosaș	58	56
	T t a l	451	389

Subiectele conferințelor cursurilor agricole.

No. cor.	SUBIECTUL CONFERENȚIAT	Nr. oărelor Conferențiate	CONFERENȚIAR
1.	Importanța cursurilor agricole	10.	Dr. O. Seymann și V. Șoica
2.	Creșterea porcilor	7.	Dr. O. Seymann
3.	Insemnătatea pomiculturei și pădurilor	2.	" " " "
4.	Lucrarea pământului	2.	Ing. agr. V. Șoica
5.	Gunoii de grajd. Gunoirea pământului	3.	" " " "
6.	Ingrijirea semănăturilor. Recolta	2.	" " " "
7.	Plantele de nutreț - cultura și însemnătatea	12.	" " " "
8.	Creșterea și ingrijirea animalelor	15.	" " " "
9.	Viața plantei	8.	" " " "
10.	Pomicultură	33.	Cond. agr. P. Truța
11.	Legumicultură	2.	" " " "
12.	Bolile pomilor	12.	Ing. agr. C. Crușevan
13.	" vitelor	16.	Dr. I. Schütz
14.	Igiena umană	14.	Dr. P. Iva
15.	Drepturile și obligațiunile cetățeanului	14.	Dr. A. Oarcea
16.	Educația premilitară	6.	Dir. Șc. I. Demetrescu
17.	Educația națională și creștină	4.	inv. A. Guran și O. Hărdut
18.	Cartea funduară	2.	notar I. Hărdut
		1.	sub notar V. Bucurescu
19.	Comasarea și foloasele ei	2.	Dir. Șc. Arpaș
	Total:	157	

Cursuri urmează a se mai ține în următoarele comune, cari le-am cerut: Valea Mare, Sebiș, Butem Pescari și Revetiș.

Cursul agricol și pomicol la Pleșcuța.

Despre cultura smeurului (manei)

de cond. hort. P. Truția

Smeurul este o plantă care produce fructe pe lăstarii tineri. Fructul este smeura sau mana, cum i se zice în regiunea Aradului, care este foarte căutată de către orașeni pentru mirosul și gustul bun pe care-o are. Fructele sunt întrebuințate pentru facerea magiunului (pezmetului, mierei) dulceței, compoturilor și mai ales pentru facerea siropului foarte mult căutat ca răcoritor. Dar aceste fructe se consumă și în stare proaspătă ele fiind foarte sănătoase și hrănitoare. Ele se mai întrebuințează pentru a da mirosul lor plăcut unor vinuri de masă, liqueururi (lichioruri), etc. Având în vedere cele de mai sus spuse, voi da mai jos câteva date privitoare la cultivarea smeurului.

În ce privește pământul, smeurul nu este pretențios, merge aproape pe orice pământ. Totuși pentru a avea o producțiune de fructe egală în tot decursul verii, este nevoie de un pământ adânc, care să-și poată păstra umezeala și în timpul secetelor mari.

Distanța la care se plantează plantele una de alta va fi de 0,90 1,10 m. plantarea făcându-se de regulă pe două până la trei rânduri. Pentru plantare se folosesc lăstarii ieșiți din rădăcină. Când plantarea se face pe două sau trei rânduri, lăstarii se plantează astfel ca cei din rândul al doilea să nu vină în dreptul celor din rândul prim ci la jumătate distanță dintre ei. În cazul că se plantează mai multe rânduri, distanțele vor fi de 1,40 m. între rânduri, iar plantele pe rânduri vor fi la 1,10 m. depărtare unele de altele.

Pentru plantarea unui teren mai mare se face o

arătură adâncă de 50 cm. și se gunoiește bine. În caz că avem de gând să plantăm numai câteva rânduri, vom face șanțuri adânci de 50 cm. Nu vom face însă șanțuri prea adânci, din cauză că se vor forma tufe prea puternice, ceea ce nu înseamnă că vor da și producțiune mare. Lăstarii ce se plantează nu vor fi puși prea adânc, pentru ca mugurii de jos să nu fie acoperiți cu pământ și prin aceasta să împiedecăm ieșirea lăstarilor. Producțiunea nu începe decât în al treilea an dela plantare, până atunci se vor produce ici colo câte un fruct, ceea ce nu se poate numi încă producțiune. Pentru ca terenul să nu stea până în al treilea an neproductiv, locul liber se va semăna cu legume și în deosebi cu diferite feluri de salate și cu morcovi. Această cultură, care se numește cultură intermediară aduce și alte foloase, anume că aceste legume atrag larvele albe ale cărăbușului; astfel rădăcinile plâpânde ale smeurului vor fi ferite de distrugere.

După plantare lucrările pământului vor fi mai puține, din cauză că smeurul are rădăcini care se întind în toate părțile și nu de acelea care se adâncesc în pământ. Pentru aceasta am face cea mai mare greșală dacă ne-am apuca să săpăm adânc; astfel am tăia toate rădăcinile până la o adâncime de 15 cm. deci rădăcinile cele mai valoroase. Ca să încunjurăm tăierea rădăcinilor ne vom mulțumi cu o sapă la suprafața pământului, care se face toamna, cu scopul de a ușura scurgerea în pământ a apei de ploaie și a celei prove-

nite din topirea zăpezii. În timpul verii săpatul se face cu săpăligă cu dinți, iar după aceea vom mai grebla de atâtea ori de câte ori vom vedea că s'a format o scoartă deasupra pământului. Toate acestea se fac cu scopul de a împiedeca pierderea apei din pământ; care atunci când pe pământ este prinsă o coajbă tare se ridică la suprafață și se evaporă.

Cât privește îngrășămintele ce ar fi de dorit să i se dea, mai potrivit este gunoiul de grajd din cauza că-i stă la îndemână fiecărui gospodar. Gunoiera se face de obicei în Decembrie. Deși gunoiul este cel mai la îndemână, nu este cel mai practic din cauză că nu prea se poate îngropa, rădăcinile smeurului nepermițând săpatul adânc. Din această cauză mai potrivit ar fi un gunoi de grajd în care pe paie (așternutul) au fost mărunțite, și mai potrivite sunt îngrășămintele complete minerale sau cele artificiale.

Să nu se creadă că odată plantat smeurul poate fi lăsat în voia sorții. Nu! Pentru a produce fructe multe și gustoase, el trebuie îngrijit și de aci înainte. Îngrijirile pe care le cere constau în tăieri speciale ce trebuiesc făcute în anul prim, al doilea și al treilea, când apoi încep obișnuitele tăieri anuale. Scopul tăierilor este formarea de tufe, care odată formate să dea producțiuni mari.

Lăstarul care se plantează se taie în primul an la 30 cm. distanță dela pământ. În caz că prinderea nu s'a făcut destul de bine, el nu se taie și se lasă să se desvolte bine. Această primă tulpină se ramifică dela început, dând două sau trei rămurele, cari de

multe ori fac câteva fructe chiar în anul prim. În același timp din pământ vor ieși unul sau doi lăstari, cari de multe ori ating încă în anul prim lungimea de 30 cm. până la 1 m.

În anul al doilea, lăstarul sau mai bine zis tulpina din primul an, care deja s'a uscat, se taie chiar deasupra pământului. Tulpinile acestea încă în acest an vor da câteva ramuri, pe cari se vor ivi câteva fructe, bineînțeles nu se poate numi aceasta încă o producțiune.

În al treilea an, tulpinile de anul trecut care deja sunt uscate se taie chiar dela suprafața pământului, iar cele apărute în acest an în număr destul de mare se taie la o distanță de 50 cm. deasupra pământului. Fiecare din aceste tulpini vor da mai multe rămurele, care vor da deja o recoltă destul de mare. Cu acest al treilea an începe producțiunea smeurului.

Pentru a avea recolte mari, va trebui de aci înainte ca în fiecare an să se facă tăieri. Acestea vor fi următoarele:

1. Tăierea dela suprafața pământului a tulpinilor de doi ani, care sunt deja uscate.

2. Tăierea lăstarilor din rădăcină, care sunt prea slabi sau pe aceia care se îndepărtează prea mult de mijlocul tufei.

3. Tăierile cu scopul de a păstra numai 5-8 tulpini puternice, care se retează la o distanță de 60 cm. dela pământ.

Toate aceste tăieri au o foarte mare însemnătate, pentru că numai așa vom putea obține recolte frumoase și fructe mari și gustoase.

Cocoș și găină de rasă „Golașă”, răspândită în Ardeal. Este rezistentă, bună ouătoare și are carne gustoasă.

Creșterea păsărilor de curte.

de Ing. Agr. Insp. Gl. . N. Popescu

Săteanul consideră creșterea păsărilor ca o ramură a agriculturii de puțină importanță, bnnă „să-ți poți cumpăra din venitul ei sarea și petrolul necesar”.

Pentru a arăta adevărul față de această părere greșită voui înșira următoarele cifre:

În anul 1930 s'a exportat din România 2000 vag. à 144.000 buc. ouă, ceea ce face 288.000.000 buc. Aceste ouă socotite pentru export à 2 Lei, fac suma de . . . Lei: 576.000.000

S'a exportat mai departe 1.000.000

buc. diferite păsări vii în prețul de. Lei: 84.000.000
 și 3.500.000 buc. diferite păsări tăiate
 în valoare de. Lei: 164.000.000

Total Lei: 824.000.000

Adecă pentru păsările acestea neluate în seamă, în anul 1930, a intrat în țară suma de Lei: 824.000.000, ce corespunde — socotind valoarea medie a unei vaci de lapte la suma de Lei: 4.000 — la valoarea a lor 200.000 bucăți de vaci. Unde rămâne încă valoarea ouălor și păsările consumate în țară?

Numărul total a păsărilor, pe care-l are România este următorul:

32.500.000	buc. găini
6.500.000	" rațe
4.000.000	" găște
1.500.000	" curci

Până aci toate sunt bune și frumoase, dar cifrele ce urmează sunt o rușine nu numai pentru țară, dar și pentru agricultori, pentru că aceștia dovedesc din nou ce puțină pricepere au pentru creșterea păsărilor față de agricultorii din alte țări.

În România găinile ouă în medie câte 60 buc. ouă pe an.

In Polonia	"	"	"	"	70 buc.	"	"	"
In Germania	"	"	"	"	90 buc.	"	"	"
In Belgia	"	"	"	"	110 buc.	"	"	"
In Norvegia	"	"	"	"	110 buc.	"	"	"
In Danemarca	"	"	"	"	150 buc.	"	"	"

Este dureros că, în cazul când este vorba de o țară cu cei mai mulți analfabeți, care produce mai puțin grâu sau porumb pe un jug. cad., etc. ocupăm noi primul loc între toate țările din Europa. Cred că, prin puțină sârguință și prin majorarea cunoștințelor noastre asupra creșterii păsărilor, producțiunea anuală de ouă a găinilor noastre ar putea fi mărită dela 60 ouă la 75.

Știți Dvs ce venit însemnează aceste 15 ouă în plus de găină?

Avem în țară 32.500.000 găini cu 15 ouă în plus anual, ceea ce face în total 480.000.000 bucăți. Socotind

ouă cu 1 Leu, ar însemna o majorare a venitului cu Lei: 480.000.000 pe an.

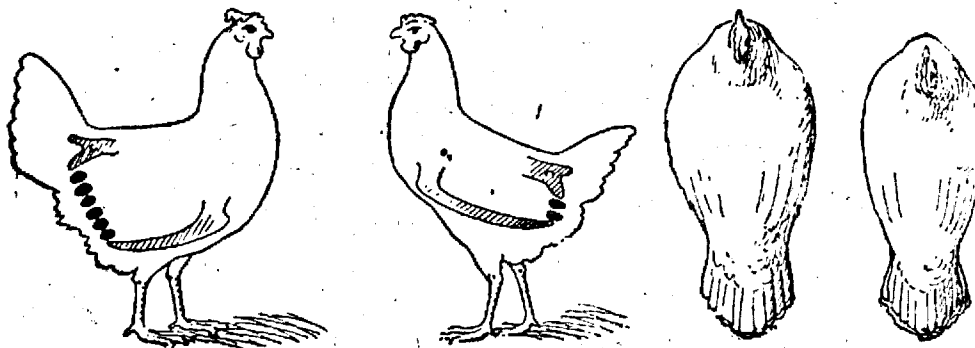
Dacă ați întreba pe o gospodină dela țară, cu ce susține ea casa și masa, cu ce cumpără îmbrăcăminte copiilor ei și încă multe altele, desigur veți primi răspunsul că toate acestea sunt cumpărate din vânzarea puilor, ouălor, penelor și din venitul rațelor slabe și grase.

Sunt convins că, după cetirea celor de mai sus nu mai poate încapa îndoială asupra însemnării creșterii păsărilor la noi în țară.

Crescătorii dela noi, față de cei din alte țări, dispun de cele mai ieftine cereale, de intravilane și loc de pășunat suficient în jurul caselor lor, iar ouăle și păsările din țară sunt căutate prin gustul lor bun atât în țară, cât și în străinătate. Luând în considerare aceste lucruri, mai ales gospodinele dela sate trebuiesc sfătuite asupra mijloacelor, prin care se poate ajunge la o dezvoltare și la o ridicare a veniturilor din creșterea păsărilor.

În anii trecuți am avut ocaziunea de a ține mai multe conferințe despre creșterea păsărilor și înaintea gospodinelor din diferite sate ale județului Arad. Pot spune că toate au dovedit o deosebită atențiune și că au urmărit cu plăcere sfaturile practice ce le-am dat.

Starea creșterii păsărilor la noi în țară se prezintă în felul următor: se crește găina băstinașe (găina țărănească), care este foarte rezistentă, cu puține cerințe la hrană, îngrijire și adăpost. În cea mai mare parte ea trebuie să-și caute singură hrana în tot timpul anului, iar în foarte multe cazuri are ca adăpost vârful arborilor din curte, atât iarna cât și în timpul verii. Cocoșii nu se schimbă, deoarece pentru prăsilă se folosesc cei din creșterea proprie și anume cei slăbănogi cari n'au putut fi vânduți la târg; o apărare contra bolilor este cu desăvârșire necunoscută. Singuri puii sunt aceia de care gospodina se îngrijește cu mai mare drag. În ceea ce privește vânzarea, ea se face în mare parte prin samsarii din jur.

Găină bună și găină rea ouătoare.

Găina bună ouătoare are corp adânc, spate orizontal, și un lărgământ mare între osul pieptului și acel al cozii.

Găina rea ouătoare are un corp strâmt, spate costis și este strâmtă între osul pieptului și al cozii.

Spatele unei găini bune ouătoare (stânga) și a unei ree ouătoare (dreapta).

La cea bună ouătoare spatele și partea dinapoi este lată.

La cea rea ouătoare atât spatele cât și partea dinapoi este strâmtă.

Această găină crescută și de strămoșii, noștrii, găsită de altfel azi în multe locuri încrucișată cu diferite soiuri ale Apusului, este de statură mică, cu o producție de ouă mici și puține cari sunt ouate cu mici sau mari intreruperi, din primăvara cu soare până toamna cu nopți reci.

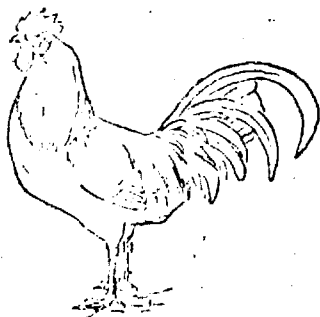
Aceasta fiind starea creșterii păsărilor noastre, am convingerea că, fiecare gospodină va putea să-și îmbunătățească crescătoria ușor și fără mari cheltueli și astfel să și ridice venitul. Îmbunătățirea păsărilor de curte se face prin:

1. Alegerea păsărilor pentru prăsilă.
2. Îngrijirea și hrănirea corespunzătoare.
3. Apărarea contra bolilor.
4. Organizarea vânzării.

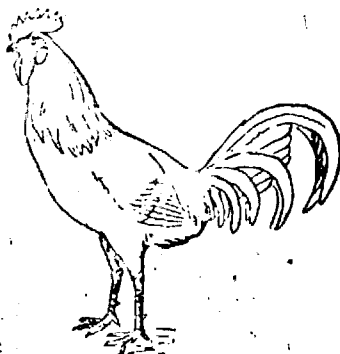
Despre aceste mijloace pentru îmbunătățirea creșterii și majorării venitului, doresc să mă ocup în rândurile următoare.

1. Alegerea păsărilor pentru prăsilă.

Să nu se facă și la găini greșeala ce se face la animalele din grajd, anume de a ține animale frumoase la vedere, dar în cele mai multe cazuri fără nici un folos, de ex.: o vacă de minune, care însă nu umple șuștarul; o scroafă fără nici o greșală exterioară, dar care fată purcei puțini sau o iapă de o frumusețe rară care crește mânji și nu ți mișcă nici macar trăsura goală pe drumul de piatră.

Cocoș bine făcut, cu corp viguros, adânc; cu piept bine dezvoltat și spatele potrivit. Picioare mijlocii potrivite

Cocoș rău din toate punctele de vedere; grumaz lung, spate aproape oblu, piept turtit și picioare lungi. Bun numai pentru tăiat.

Din creșterea noastră de păsări dorim să scoatem în primul rând un venit cât mai mare. Astfel cele de mai sus să ne fie de învățătură și în curtea noastră să ținem în primul rând numai păsări bune, care aduc un câștig cât mai mare și numai după aceea să vină în socoteală chestiunea frumuseții lor. Bune sunt acele găini care ne dau ouă multe și mari; acele care ouă

mai ales din Noemvrie până în Martie; apoi acele cari sunt și de o mărime potrivită, pentru a produce și o cantitate satisfăcătoare de carne.

Gospodinele vor supraveghea găinile din curtea lor, pentru a putea cunoaște pe cele mai bune, ca apoi din ouăle acestora să-și scoată puii de prăsilă. Nu-i trebuesc pentru aceasta „ouătoare capcane” căci, precum își cunoaște păcurarul turma sa, așa și gospodina își cunoaște cele 10-30 găini pe care le are în curte.

Ea alege din găinile sale cele 2-3 mai bune ouătoare, căutând tot odată ca să fie sănătoase, bine dezvoltate și vioaie. Dela aceasta va strânge ouăle pentru a le pune sub cloșcă. Din puii ieșiți și însemnați, gospodina pricepută își alege pentru prăsilă puicele cele mai frumoase, adică din ceea ce-i mai bun se alege ce este și frumos. Să nu uite că: ouăle din Noemvrie până în Martie sunt cele mai căutate și mai bine plătite, cele mici n'au preț, iar cele sub 48 grame sunt interzise pentru export. Găinile cari ouă peste iarnă puțin sau cele cu ouă mici nu sunt bune pentru prăsilă.

Alegerea făcută an de an a păsărilor mai bune ouătoare, mai grele și mai sănătoase, va aduce cu sine sporirea ouălor și a greutateii găinilor, deci a cantității de carne.

Să se înlăture din crescătorie găinile de un an, cari au dovedit a fi rele ouătoare, cât și toate acelea de 3 ani, la cari peste tot producțiunea de ouă scade simțitor.

În ceea ce privește cocoșul, trebuie să-i dăm o deosebită atențiune. Găinile pot fi oricât de bune, dar

un cocoș rău strică toată munca depusă. A continua tot cu cocoș din crescătoria proprie nu merge, căci urmașii se pipernicesc prin împerecherea de ființe înrudite. Astfel, gospodina va vorbi cu o prietenă din sat sau cu o rudenie din alt sat, care și ea lucrează la îmbunătățirea găinilor ei prin alegerea descrisă mai sus, făcând un schimb de cocoși scoși din ouăle celor mai de valoare găini.

(va urma)

PAGINA APICOLĂ

Cum trebuie să fie o ladă bună (coșniță)!

de Valer Felnecan apicultor

În numărul trecut al Buletinului am scris despre chipul cum să poate trece dela coșniță la ladă, fără cheltuială mare și fără frica de pagubă. Stuparul având lăzi cu rame, să obicinuieste cu ele, să deprinde să scoată ramele să le pună la loc, apoi având rama în mână să uită cu drag la albițiile lui, vede puetul, vede matca cu un cuvânt i-se deschide o lume nouă. Cea ce în coșniță era o taină de nepătruns, acum vede totul la lumina zilei, începe să înțeleagă rostul și felul vieții albinei și din ce în ce va pătrunde mai adânc în cunoașterea vieții lor, le va îndrăgi mai tare, iar ele în schimb îi vor răsplăti mai bine dragostea și îngrijirea.

Înainte de a descrie diferitele feluri de lăzi voesc să dau câteva reguli generale pe cari trebuie să le aibă orice ladă ca, lucrând cu ea să avem folosul cel mai mare. E știut că matca ouă în un cerc a cărui diametru poate fi pe rama din mijlocul cuibului de 30–35 cm. deci o ramă mai mică împiedică matca de a-și pune toată puterea ei de a oua. Depărtarea dela ramă și perețele lăzi să fie 8–10 mm. dacă e mai mare atunci albinele fac faguri respective celule între ramă și părete dacă e mai mică atunci albinele le lipsesc cu propolis, adică adună de pe muguri un fel de mazăgă cleioasă cu care astupă toate locurile prin cari nu poate trece. Tot așa să întâmplă când ramele ori lada nu sunt făcute exact în unghiul drept. În amândouă cazurile trebuie să folosim încontinuu cuțitul pentru a tăia sau a deslipi cea ce ne împiedică la lucru și năcăjește și albinele. Depărtarea între rame trebuie să fie exact cea descrisă în Nr-ul anterior al Buletinului adecă atât cât le trebuie albinelor să umble ușor între faguri, altfel și între faguri zidesc ori lipesc.

O altă chestiune e depărtarea ramei de fundul stupului. De multe ori stupul să bagă pe iarnă cu foarte multe albine bătrâne, cari din cauza bătrâneții sau din alte cauze mor cu număr așa de mare încât căzând grămadă astupă locul între fund și rame și astfel aerul nu poate pătrunde până la ghemul albinelor; în acest caz albinele să pot ușor înbolnăvi.

Depărtarea trebuie să fie de 2–4 cm. ca să curățăm ușor cu un răzuș lung. Fundul stupului scoțând cât de des albinele moarte și fărâmiturile de faguri în cari ușor se incuibă viermi cari pot să ne nimicească familia, Lemnul din care să face lada poate fi brad, plop, mesteacăn sau orice lemn ce-l avem mai ieftin și la îndemână. Ori din ce lemn am face lada, cu timpul, albinele îmbracă partea din lăuntru a ei cu o pojghiță subțire pe propolis așa că ele nu mai umblă pe lemn.

Una însă se cere și anume, că lada ca orice adăpost pentru animale trebuie să fie călduroasă iarna și, răcoroasă vara. Aceasta calitate să poate înfăptui în două chipuri și anume: 1) părății să fac din 2 rânduri de scânduri, cel din lăuntru de scândură de $\frac{3}{4}$ țol, iar cel din afară din scândură de $\frac{1}{2}$ țol, iar ele se prind cu cue pe o ramă făcută din leături, la un capăt se ia leațul și se bagă între pereții de scânduri talași (jeluțuri) rumegătură de fereastră, zgură dela calea ferată, dar între cele dintâi trebuie să punem totdeauna și puțină cenușă, contra vermilor ori șoarecilor cari se pot ușor incuibă în crepături după ce am bătut, bine umplătura punem leațul la loc și-l prindem cu cuie.

2). Părețele se poate face și simplu din scânduri de podele adecă de 1 țol și fălțuite așa cum să găsim la depozitele de cherestea. Scândurile să cleiesc la olaltă și partea din afară să prindă su scoabe (cuie în forma literei U) sub care să trage sârmă, paie de săcară, șovar, pipirig, trestie, acest material în grosime de 2 cm. să strângă bine cu sârmă și scoabe.

Dacă nu vreau nici un fel de material de aceasta prindem laturele din loc în loc și lipim părețele cu imală făcută cu pleava multă și cenușă în acest caz putem vârui fiecare ladă cu altă culoare, dar vâruierea trebuie să o facem des din cauza că ploile ușor ne spală lipitura. Culoarea cu care vopsim sau vâruiim lăzile trebuie să fie o culoare deschisă pentru că culorile închise, bărnace ori negricioase retrag căldura soarelui și vara sunt prea călduroase. Vopsitul lăzilor trebuie să o facem tot la 2–3 ani pentru că căldura, gerul și ploile spală vopseaua iar scândurele mai ales dacă n'au fost bine uscate să'ngânjesc ori creapă și prin crepături să așează ușor viermi.

O altă chestiune importantă este urdinișul sau gaură prin care ies și intră albinele. El trebuie să fie destul de mare ca să poată intra aerul cu înlesnire în ladă. Dacă e prea mic, în acest caz vara când sunt căldurile mari, prea multe albine sunt ocupate cu aerisirea și înșirate în stup vara să pot vedea albine la urdiniș și înșirate în stup cari cu capul cătră stup bat repede și încontinuu din aripi acestea fac un curent puternic încât aerul curat intră în toate colțurile stupului. Dacă urdinișul este destul de mare, cruțau albinele de munca aceasta. E mai bine să fie mai mare spre pildă 10–12 cm. lung și 2–3 cm. larg, mai bine e că partea de sus a urdinișului să fie în rând cu partea de jos a ramei. Aceasta ne ușurează privirea în stup, vedem până unde sunt ramele acoperite de albi-

ne. Ca iarna să nu intre prea mult ger zăpadă sau soarecii în stup să pun 2 scândurele sau 2 bucăți de tinichea (pleu) umblătoare adevărată să poată cu ele micșora sau mări urdinișul după voia stuparului.

Sub urdiniș să așeze pieziș în jos o scândurică (scândura de zbor) pe care se odihnesc albinele când vin încărcate de la cules. Această scândurică e bine să fie prinsă cu o țiță de o bucată de leț care leșior e bătut cu cuie de ladă, ca astfel scândurica să se poată ridica fără să astupe urdinișul în vreme de viscol.

De asupra urdinișului se pune iarăși o scândurică în formă de stejină ca să umbrească urdinișul. Iarna de multe ori până ce nu sa topit zăpada sunt zile cu soa-

re lumina adevărată razele soarelui bătând prin urdiniș în stup înșală albinele să iasă afară și căzând pe zăpadă mor cu sutele, scândurica aceasta ținând umbră, albinele nu iasă până nu e cald binisor. În vreme de secetă adeseori trebuie să hrănim albinele, pentru aceea e bine ca în scândura deasupra cuibului să se facă o gaură de 5-6 cm. diametru pe gaura aceasta să prindă o bucată de sită de aramă prin care nu pot trece albinele și prin aceasta se poate hrăni în caz de lipsă. La multe sisteme se face adevărat abuz de sticlă. Sticla nu e bună iarna, asudă toți aburii din stup și se depun pe sticlă și de umezală de pe ea fagurile de lângă ea adeseori mucesc, deci sticlă cât de puțină.

Adresa Ministerului de Agricultură și Domenii No. 33426 din 15 Februarie 1936 prin care ne comunică copia după cererea societăților; „Phenix s. a. r.” „Fleming s. a. r.” și „Hermes s. a. r.” relativ la semința de ricin.

Domnului

Ministru al Agriculturii și Domeniilor

București

De când s'a început cultura în mod mai intens a seminței de ricin, am constatat foarte des, că semințele oleaginoase ca, rapița, inul, floarea soarelui etc; cari ne sosesc în fabrică conțin și boabe de ricin.

Dat fiind, că turtele oleaginoase se întrebuințează ca nutreț pentru vite și un procentaj oricât de mic de ricin, care este toxic, le-ar face improprie pentru această întrebuințare, se impune o supraveghere specială pentru cultivarea și strângerea recoltei boabelor de ricin.

În consecință credem că ar fi indicat să dați o circulară tuturor Camerelor Agricole, prin care să le atrageți atențiunea asupra acestui pericol. — Este în interesul statului să se ia imediat măsurile necesare, căci reziduurile noastre oleaginoase cari se exportează au început să fie discreditate, astfel că ar exista pericol ca să nu mai găsim de bușeu pentru ele.

Primiți Vă rugăm Domnule Ministru asigurarea deosebitei noastre stime și considerațiuni.

„Phenix” S. A. R. Fleming S. A. S. „Hermes” S. A. R.
ss. Indescifrabil ss. Indescifrabil „Indescifrabil

Oferte.

1. Dl Ioan Dörner, Chișineu-Criș, are de vânzare 7 vieri de rasa mangalița. Prețul 2500 Lei. — A se adresa direct.

2. Dl Iuhász Mihail, Rovine 1434, are de vânzare 4 vieri mangalița. — A se adresa direct.

3. Dl Părinte Cornel Bodca Dezna, vinde stupi bine înpopulați, pe preț avantajos. A se adresa direct.

Intrebări și răspunsuri.

1. D-lut Sofrone Deacu, agricultor, Vărădia de Mureș. Noi expedim Buletinul la adresa Dv. imediat după ce apare. Cu această ocazie vă trimitem toate numerile pe anul 1936. Rugăm a ne aviza dacă nu le primiți.

2. Gheorghe Băniștean, Târnova. Noi v'am expedit Nr. 5 în ziua când a apărut.

2. Școala Primară de Stat Sohodol (Hunedoara). Am primit adresa Dv. din 6 Februarie a crt. și vă comunicăm că Buletinul Vi-se poate expedia gratuit numai în cazul când abonamentul i-l va plăti Secția Dv. din Deva după cum și Secția Arad și Oradea i-l abonează pentru autoritățile cărora cred că este necesar ca să li-se trimită Buletinul.

Rugăm deci a Vă adresa secției agr. Deva.

Agricultori, Pomicultori !

Curățați pomii de omizi.